

Edvard Schiffauer

pedagog, hudební skladatel
politický vězeň ze 70.let, v době normalizace pronásledován StB

Edvard Schiffauer se narodil 26.března 1942 v Ostravě.

V roce 1960 začal studovat Vysokou školu báňskou, ale tu nedostudoval. Spolu s dalšími studenty založil **Divadélko pod okapem**. Koncem šedesátých let vzniklo v Ostravě skvělé divadlo **Waterloo**. V roce 1969 sepsali a nastudovali jeho protagonisté satirickou parodii na sovětskou povinnou školní literaturu - Syna pluku. Deset lidí z divadla bylo předvoláno před soud. Obvinili je z pobuřování a nepřátelství k socialistickému zřízení a čtyři z nich posláni ve zcela absurdním procesu natvrdo za mříže. Většině z nich to nepříznivě ovlivnilo průběh jejich života. Ve vězení strávili devět měsíců. Roku 1970 režim divadlo Waterloo zakázal.

Před nástupem do vězení jej vyloučili ze studia AMU, kde byl již v pátém ročníku a měl končit absolutoriem. V letech 1972 až 1973 byl Edvard Schiffauer se svým kamarádem Ivanem Binarem v Plzni na Borech ve vězení. Oba strávili svých devět měsíců na jiném úseku. Ale každou sobotu a neděli na obědě s ešusem v ruce si předali nenápadně nové verše ke skladbě složenou pro děti. Takto vznikla dětská opera s názvem: *Vrať nám ptáku, hastrmana!*

Po pobytu ve vězení se opakovaně pokoušel nastoupit na AMU a školu dokončit. Jeho skladby se nemohly hrát, poslouchat, zveřejňovat. V letech 1986- 1989, díky odvaze Zdeňka Zouhara studoval brněnskou JAMU, kterou dokončil. V roce 1991 absolvoval se skladbou „Protoimpresé“ z četby Jana Patočky. Dlouhých 19 let nesměly být jeho skladby zveřejňovány. Teprve v roce 1989 dostal Svaz českých skladatelů a koncertních umělců povolení Schiffauerovu skladbu zařadit na program svazového koncertu.

Mezitím v době normalizace pracoval Edvard Schiffauer jako dělník, byl permanentně vyslýchán Státní bezpečností a nucen ke spolupráci. Nakonec závazek spolupráce podepsal. Když měl Edvard Schiffauer čtyřicet let, byl pod velkým psychickým tlakem, kdy StB vybízela Edvarda ke spolupráci. Dlouho odolával, dokonce napsal osobní dopis příslušníkům StB, kde odmítá spolupráci. Nakonec spolupráci s StB podepsal. Proto se jeho jméno v devadesátých letech ocitlo v tzv. „Cibulkových seznamech“. I když spolupráci podepsal, nic neprozradil, nikomu neškodil. Jeho pravdivý příběh o pronásledování a nátlaku StB vyšel v knize *Osočení*.

Po Sametové revoluci se mohl naplno věnovat kompozici a složil nespočet hudebních děl. Učil na Ostravské Janáčkově konzervatoři, kde patřil k velmi oblíbeným pedagogům. Dodnes na něj jeho studenti s láskou vzpomínají. Dále učil na Opavské univerzitě. Nyní vyučuje skladbu na Lidové konzervatoři v Ostravě.

Dnes je nadále velmi činný a aktivní, společenský. Svůj život žije naplno a je rád na světě. Jen stále je jeho třináctou komnatou období života ve vězení a nátlaků StB. Žije ve Štítině se svou rodinou. Má tři již dospělé děti. Rád plave.

Budoucím generacím by rád předal vzkaz: „Všechno zlé, bylo k něčemu dobré.“